

13. januar 2015

SPOROČILO ZA JAVNOST

Spoštovana

ministrica za izobraževanje, znanost in šport, gospa Stanka Setnikar Cankar!

Z zaskrbljenostjo spremljamo reze pristojnega ministrstva za izobraževanje, ki postopoma ukinja pravice najšibkejšim in najranljivejšim skupinam otrok. Že v letu 2011 je spremenjeni zakon, ki se je začel uporabljati v letu 2013 močno posegel v pravice dolgotrajno bolnih otrok, saj določa omejitve, da so ti otroci upravičeni do učne pomoči le v primeru, če so od pouka odsotni več kot dva meseca, pravilnik iz leta 2013 pa še določa največ dve uri tedensko.

Določeno časovno obdobje, ki je kot pogoj odsotnosti od pouka, je izredno dolgo in nesorazmerno, dodatno število ur učne pomoči pa ni omembe vredno glede na primanjkljaj, ki ga ima otrok zaradi dolgotrajne bolezni. Otroci s cistično fibrozo, ki se štejejo med dolgotrajno bolne otroke, pri katerih dolgotrajna bolezen ne izzveni v treh mesecih, so odsotni od pouka večkrat po krajše obdobje od dveh mesecev, ko imajo poslabšanja zdravstvenega stanja in tako težko zadostijo zakonski normi. Poleg bolezni, s katero se soočajo in vsakodnevno spopadajo, so dodatno obremenjeni še z učno snovjo, ki jo bodo morali sami predelovati za čas odsotnosti zaradi daljše bolezni in zato ne bodo mogli slediti tekoči učni snovi. Tako jim ni dana možnost, da si pridobijo enakovreden izobrazbeni standard kot njihovi zdravi vrstniki in nimajo enakega varstva pravic do izobraževanja.

V letu 2012 je bil na predlog vlade v zakonodajni postopek posredovan zakon, s katerim so poskušali celo ukiniti učno pomoč, kot obliko dodatne strokovne pomoči v novih postopkih usmerjanja otrok s posebnimi potrebami. Na omenjeno kršitev pravic dolgotrajno bolnim otrokom smo takrat opozorili pristojno ministrstvo, vlado in zakonodajalca. Predvidevamo, da je takrat zakonodajalec spoznal, da je zagotavljanje učne pomoči v okviru dodatne strokovne pomoči, dolgotrajno bolnim otrokom nujno potrebno.

Kot ste v javnosti povedali, so otroci s posebnimi potrebami deležni treh oblik dodatne strokovne pomoči, med katerimi je tudi učna pomoč, ki je namenjena predvsem oziroma tudi dolgotrajno bolnim otrokom. Financiranje učne pomoči ste (začasno) ustavili, s čimer bo prizadeta tudi ta skupina otrok, za katero je ministrstvo doslej namenjal dodatna sredstva, ker učna pomoč praviloma ne spada med delovne obveznosti učitelja.

Z dodatno učno pomočjo v času odsotnosti dolgotrajno bolnega otroka zaradi bolezni, je bila tem otrokom zagotovljena enaka možnost do izobraževanja kot zdravim vrstnikom in s tem uresničene njihove ustavne pravice.

Od pristojnega ministrstva bi pričakovali, da bi strokovnjaki poznali tudi dodatne težave, s katerimi se soočajo dolgotrajno bolni otroci. Če bi vedeli, s kakšnimi stiskami se spopadajo zaradi bolezni, smo prepričani, da ne bi sprejeli takšnega ukrepa.

Poudariti želimo, da pri dolgotrajno bolnih otrocih zaradi stanja bolezni, učne pomoči ni mogoče izvajati drugače, kot da otroku v času njegove odsotnosti snov razloži učitelj, ki takšnega otroka tudi sicer poučuje. Tu ne gre za otroke, ki bi potrebovali svetovanje, temveč učno pomoč v času njihove odsotnosti.

Varčevalni ukrepi, ki jih želi ministrstvo doseči z ukinitvijo učne pomoči dolgotrajno bolnim otrokom, bodo še bolj razslojili družbo. Ne moremo razumeti, da pristojni s svojimi nepremišljenimi odločitvami jemljejo možnost za razvoj in enake možnosti otrokom, tudi dolgotrajno bolnim.

Ostro nasprotujemo takim ukrepom in ne dopuščamo, da dolgotrajno bolni otroci na šolskem, zdravstvenem in socialnem področju nosijo posledice napačnih odločitev in bremena varčevanja Vlade RS.

Menimo, da je treba spoštovati pravice invalidnih otrok, določene v konvenciji o pravicah invalidov in otrokovih pravicah ter ustavi. Pri tem mora biti glavno vodilo otrokova korist in bolnim otrokom je treba omogočiti pogoje, da bodo lahko dosegli enakovreden izobrazbeni standard kot njihovi zdravi vrstniki.

Glede na navedeno pričakujemo, da bodo pristojni odločevalci spoznali, da mesto za varčevanje niso dolgotrajno bolni otroci, ker so že zaradi svoje osnovne bolezni prikrajšani za mnogo stvari ter jim bodo omogočili dodatno učno pomoč v zadostnem številu ur, učiteljem pa zagotovili pošteno plačilo za omenjeno delo.

Slavka Grmek Ugovšek, l.r.
predsednica
Društva za cistično fibrozo Slovenije

V vednost:

- g. Miro Cerar, predsednik Vlade RS
  - ga. Vlasta Nussdorfer, varuhinja človekovih pravic RS
-